

CELESTE ALÍAS & MARCO MEZQUIDA GENERACIÓ ESMUC

TEXT P.P.
FOTO J.V.

Un any després d'haver-se conegut a les aules de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), van establir que els matins de cada dimarts els dedicarien a experimentar conjuntament els seus respectius horitzons musicals. D'aquesta manera, **Celeste Alías** (Sant Joan de Vilatorrada, 1975) i **Marco Mezquida** (Maó, 1987) han homologat la seva relació de parella artística que, entre altres fruits, ha donat la proposta *De Cole Porter a Satie*.

Ella, vocalista, és una insistent furgadora de la cançó com a origen de totes les coses; ell, pianista, és un músic que voreja el prodigi i una vegada format dins l'exigència dels clàssics té el rumb encarat als dominis de la llibertat improvisatòria. Inquiets de mena, tot i haver estat alumnes de jazz es coneixen des que es van infiltrar a la clàssica, a l'assignatura de *lied* alemany. "Volia descobrir la matriu de la cançó, i el *lied* dona l'ergonomia al gènere i li concedeix esperit", diu ella. "Per mi si un estàndard pot sonar com **Schubert, Schubert** també pot sonar com un estàndard", considera ell.

Mezquida, que serà l'encarregat del *Pianíssim* de rigor per obrir el Festival de Jazz de Vic, no vol sentir a parlar d'etiquetes, gèneres o estils com un absolut. "La música, com qualsevol altre art, no es redueix a una pràctica estètica, sinó que és una expressió emocional on tot hi té cabuda." Això no vol dir que renegui de la condició de músic de jazz, però considera que la denominació en la qual s'adiu més és la d'improvisador. A falta d'un disc propi, manté en funcionament diferents projectes com a líder i sobresurt com a *sideman* en grups com el de **Giulia Valle**.

"El nostre projecte es va transformant i creix cada vegada que ens hi posem"

Celeste Alías acaba de convertir en disc el seu projecte de final de carrera, *La veu de la guitarra*, una proposta on conjuga la seva veu amb tres

guitarres, dos violins i un xel-lo. "La idea era unir dos mons a l'entorn de les cordes", manifesta. Del repertori que comparteix amb el pianista **Marco Mezquida**, l'adaptació lliure d'unes peces que tan aviat beuen dels clàssics nord-americans com **Cole Porter**, el cabaret centreeuropeu com **Kurt Weill** i els impressionistes francesos com **Erik Satie**, la cantant detalla que no hi ha pressa per convertir-lo en disc. "Ho farem, si no aquest any potser el vinent, però és un projecte que es va transformant cada vegada que ens hi posem, i això el fa créixer cada dia. Gravar un disc seria com fixar el procés i determinar que allò ja és definitiu. Quan tinguem aquesta sensació ja ho farem", precisa.

En aquest mateix sentit, **Mezquida** defineix la seva relació amb **Alías** com un *work in progress* permanent. "No estem construint una història per cremar amb un inici i un final que estiguin predeterminats. Hem començat per aquí i no sabem cap on ens portarà, però això és el que ens excita", confessa el músic menorquí.